

Enskild motion

Motion till riksdagen

2012/13:MJ352

EvSo

av Ulf Berg m.fl. (M)

Förändrad rovdjurspolitik när det gäller vargen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förändrad rovdjurspolitik när det gäller vargen.

Motivering

Vargen är och har alltid varit ett omdiskuterat djur. Redan i Västgötalagen från 1200-talet finns angivet att alla utan undantag på olika sätt skulle göra allt för att hålla vargstammen tillbaka. Detta synsätt har funnits i flera hundra år och staten betalade skottpengar för varg fram till 1960-talets mitt.

Idag finns en stor del av Sveriges vargstam koncentrerad i några få län. I företrädesvis Dalarna, Gästrikland, Värmland, Västmanland samt Västra Götaland finns flera vargrevir. Men det finns även revir i kringliggande län som orsakar skador. Vargens närvaro har på olika sätt förändrat livet för många. Fäbodjordbruket har på många håll fått kraftigt förändrade förutsättningar att bedriva sitt företagande och det stora kulturarv som fäbodjordbruket utgör. När varg förekommer i renbeteslandet är det tydligt att vargstam och rennäring inte kan kombineras.

Jakten, som har mycket historiska anor, har i vissa fall tvingat jägarna till förändringar i sitt utövande. Löshundsjakten som haft stor betydelse har fått inskränkas och många släpper inte längre lös sitt husdjur som, utöver att vara jakthund, även är en uppskattad kamrat i familjen. Det är en anledning till att motståndet mot varg på många håll är kraftigt. I Dalarna visade en folkomröstningen 2006 i fyra av Dalarnas nordliga kommuner ett starkt motstånd mot vargen.

Sverige är det land i EU som har flest stora rovdjur. Vi har björn, lo, järv och varg.

Tillsammans blir trycket stort från dessa djur. När det gäller björn och lo finns sedan en

längre tid tillbaka en förvaltningsjakt för att hålla stammarna på acceptabla nivåer. År 2010 startade en licensjakt på varg, efter att Riksdagen beslutat om ett tak på 210 vargar. Jakten skapade ett mediedrev av sällan skådat slag med uttalanden av boende långt från där vargen finns etablerad. Licensjakten på varg stoppas dock 2012 och taket på 210 vargar försvann. Istället var tanken att möjligheten till skydds jakt på enskilda individer skulle utökas och även på grupper av varg som orsakar problem. Enligt vår bedömning utnyttjas inte skydds jaktmöjligheterna. I exempelvis Dalarna är många som drabbats av rovdjursangrepp besvikna och är besvikna då statens utsända personal är mer intresserade av att kolla eventuella fel på rovdjursstaketet än fundera över döda får i hagen efter vargangrepp.

Vi har även noterat att det i vårt västra grannland Norge kommer politiska signaler om att det inte är fråga om en egen vargstam utan är den varg som finns i främst Ryssland. Trots att inplantering av varg ofta diskuteras så kan vi redan idag se att varg lyckats ta sig över Sveriges gränser och till våra vargar från grannländer i öst. Det underlättar om invandring av varg kan ske på naturlig väg och mycket talar för att det skall vara möjligt. Det diskuteras även om valpar kan sättas ut i befintliga kullar för att få in nya gener i den svenska vargstammen. För att skapa en vargstam med stor geografisk spridning så bör man överväga möjligheten att minska antalet vargföryngringar. Jakten bör prioriteras där det finns ett utbrett fäbodjordbruk och på områden där upprepade attacker av tamboskap sker. Kanske framför allt fårhållningen bör nämnas då den drabbats mycket hårt de senaste åren. Med det sättet att förvalta vargstammen skulle också fäbodjordbruk, jägare, ortsbefolkning och viltstammar få en möjlighet att finna en balans. Det råder redan ett högt rovdjurstryck i våra län, vilket det finns ett behov av att regeringen tar i beaktande vid utformningen av rovdjurspolitiken.

Vi vill även hänvisa till den moderata rapporten om rovdjursförvaltningen där det finns flera bra förslag. Att samla all jakt under ett departement medför naturligtvis att det blir lättare att dra nödvändiga slutsatser och det blir tydligt vem som har ett helhetsansvar. Det finns flera exempel på att där acceptansen är låg, där är också den illegala jakten hög. Det är viktigt att vi får en skyndsam förändring av förvaltningen av varg. Det kommer även att gynna vargen som annars hotas av personer som är beredd ta lagen i egna händer.

Sammanfattningsvis vill vi ytterst peka på det faktum att många människor är besvikna på den idag förda rovdjurspolitiken och upplever sig inte bli tagna på allvar i den vardag man befinner sig i. Vargen har etablerat sig nära människors hem och problematiken

med hur rivning av tamboskap sker har fått åtskilliga människor att t o m ge upp denna näring. Rennäringen är ett annat sådant exempel. Vidare måste åtgärder till för att skyddsjakten skall fungera. Det är vår uppfattning att något måste göras och det snabbt. Förtroendet för den förda politiken kan nog i bästa fall bedömas till noll.

Stockholm den 3 oktober

2012

Ulf Berg (M)

Lars Beckman (M)

Carl-Oskar Bohlin (M)

Christian Holm (M)

Camilla Waltersson Grönvall

(M)